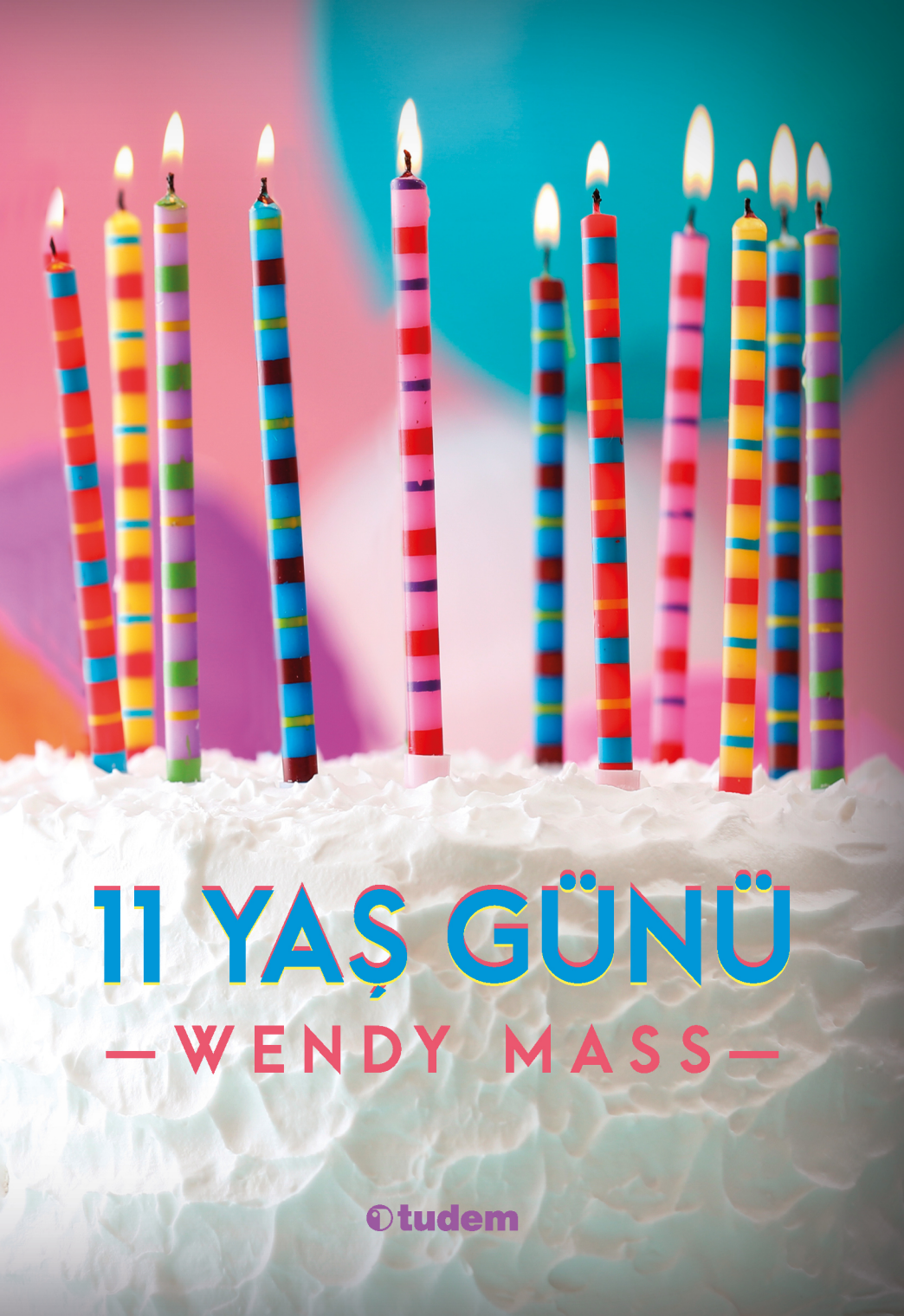

11 YAŞ GÜNÜ

— WENDY MASS —

11 YAŞ GÜNÜ

— WENDY MASS —

11 YAŞ GÜNÜ

© 2009, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2009, Wendy Mass

İlk baskı 2009 yılında, New York'ta *11 Birthdays* adı ile Scholastic Inc. tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları AnatoliaLit Telif Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: Wendy Mass
TÜRKÇELEŞTİREN: Zeynep Alpaslan
EDİTÖR: Işık Ergüden
DÜZELTİ: Hilâl Aydın
KAPAK TASARIMI: Burak Tuna
GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. kmBaşkent OSB 22. Cadde No:6 Malhköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Kasım 2009
Yedinci Baskı: Ocak 2020 (2000 adet)
(İlk altı baskı toplam 15.000 adet)

ISBN: 978-605-285-321-4
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

11 YAŞ GÜNÜ

— WENDY MASS —

Zoe ve Sage'e, sevgilerimle...

WENDY MASS

Wendy Mass'ın genç okurlar için yazdığı on sekiz romanı yirmiden fazla dile çevrildi ve birçok ödüle layık görüldü. Yazar, on birinci yaş gününün bu romandaki kadar olaylı geçmesini isterdi. Wendy Mass ailesiyle birlikte New Jersey'de yaşıyor.

BİRİNCİ BÖLÜM

11 YIL ÖNCE WILLOW FALLS DOĞUM MERKEZİ'NDE

Angelina D'Angelo hakkında söylenebilecek en tuhaf şey, onun Willow Falls'ta oturmadığı bir dönemi kimsenin hatırlamamasıdır. Kasabanın en ihtiyar adamı Bucky Whitehead, Angelina'nın, KENDİSİ daha küçük bir çocukken bile yaşlı bir kadın olduğuna yemin eder. Ama bu konu hakkında bir soru sorulduğunda Angelina sadece gülümsemekle yetinir. Zaten soruyu soran kişinin gözü hemen yaşlı kadının yanağındaki ördek şeklindeki doğum lekesine takıldığından, sonunda ne sorduğunu da unutup, yürüyüp gider.

Ufak tefek ve çevik Angelina, o gün her zamankinden de hızlı hareket ediyordu; çünkü o gün, büyük gündü. Angelina o günü gerçekten de ÇOK uzun bir zamandır bekliyordu. Gönüllü olarak çalıştığını belirten yaka kartını güzelce cebine ilıştırerek, Willow Falls Doğum Merkezi'nin koridorlarında ilerledi ve sonunda, çocuk odasının görüldüğü pencerenin önünde durdu. Ellerini soğuk cama yasladı ve tam aradığı gibi iki tanesini bulana dek, yeni doğan bebeklerin yüzlerine teker teker baktı.

Önce oğlanı gördü. Al al olmuş yanaklar, bir tutam siyah saç, yumru yumru eller... Yandaki beşikte ise kız yatıyordu. Başında incecik sarı tüyler ve dudaklarında tatlı mı tatlı bir gülümsemeyle. Angelina kızın sadece gazı olduğu için böyle göründüğünü biliyordu, yine de gülümsemesinden etkilendi. Tam da ihtiyacı olan şeydi bu. Geri çekildi ve beklemeye koyuldu. Birkaç dakika sonra, farklı yönlerden gelen yorgun ama mutlu iki baba, tekerlekli sandalyedeki iki anneyi oda penceresinin önüne kadar götürdü. İki kadından genç ve esmer olanı, kıvrık saçlarını gevşek bir biçimde at kuyruğu yapmıştı. Sarışın olanının ise modaya uygun, şık bir saç kesimi vardı ve hastane geceliğinin yerine şık bir elbiseyi çoktan giymişti bile. Erkekler birbirlerine kibarca selam verdiler.

Kimse Angelina'yı fark etmiş görünmüyordu. Bu onun uzmanlık alanıydı zaten. Angelina oda dekorunun bir parçası olmuştu sanki.

“Sizinki hangisi?” diye sordu, esmer kadın.

“Şuradaki,” dedi sarışın olan, sımsıkı kapalı gözlerini ovuşturmakta olan kızı işaret ederek. “İkinci çocuğumuz. Evde iki yaşında bir bebeğimiz daha var.”

Esmer kadın gülümsedi. “Çok tatlı bir şey.” Sonra mutlu mesut bir hâlde parmağını emmekte olan oğlanı gösterdi. “Bu da bizimki. İlk göz ağrımız. Ama daha bir sürü çocuk yapmak istiyoruz, değil mi tatlım?” Kocasının eline uzandı ve hafifçe sıktı.

“Önce bununla nasıl başa çıkacağımızı bir görelim, gerisine sonra bakarız,” dedi kocası, nazikçe gülerek.

“İsimlerinin ne olacağına karar verdiniz mi?” diye soran yumuşak, güçlü bir ses duyuldu arkalardan.

Başlarını çevirip Angelina'yı gördüklerinde, dördü de şaşkınlık içinde bakakaldılar. Koridorda yalnız olduklarını sanıyorlardı.

“Leo,” dedi oğlanın annesi, “kocamın büyük büyük büyük-babası Leonard Fitzpatrick’in ismiydi.”

“Çok komik,” dedi kızın annesi, “biz de kocamın büyük büyük büyük büyükannesi Amanda Ellerby’in ismini, Amanda’yı düşünüyorduk.”

Erkekler aniden, sanki çocukken birilerinin onlara okuduğu hikâye kitabından bir şeyler hatırlamışçasına, rahatsız bir duyguya kapıldılar. Fakat yaşlı kadın tekrar konuşmaya başlar başlamaz bu duyguyu üzerlerinden silkeleyip attılar.

“Aynı gün dünyaya gelmiş olmak çok özel bir şeydir. Ben, Amanda ve Leo’nun çok yakın iki arkadaş olacaklarına inanıyorum.” Angelina, bunu söylerken kendinden çok emin görünüyordu. “Yaş günlerini her yıl beraber kutlamak isteyeceğinize eminim. Öyle değil mi?”

“Eh, tabii,” diyerek söz verdi anneler. Birbirlerine zarifçe gü-lümsediler, fakat ikisi de verdikleri sözde ciddi değildi.

“Çok yerinde bir karar verdiniz,” diyerek başını salladı Angelina. “Tüm iyi dileklerim sizinle olacak.”

Bir dakika sonra, koridorda geldiği yöne doğru ilerleyerek gözden kayboldu.

“Ne kadar da tuhaf,” dedi Amanda’nın babası.

“Angelina garip bir kadındır,” diye karşılık verdi, Leo’nun babası. “Tabii bunu siz de biliyorsunuzdur. O, hep Willow Falls’ta yaşadı.”

Amanda’nın annesi ve babası başlarını ‘hayır’ anlamında salladılar. “Biz kasabaya yalnızca birkaç ay önce taşındık,” dedi annesi.

“Eskiden, ailem bu kasabada yaşardı,” diye ekledi babası. “Ama ben doğmadan önce bizimkiler buradan taşınmışlar. Yani burada kimseyi tanımıyoruz henüz.”

Bunu izleyen beş dakika boyunca iki aile, birbirlerine güzel önerilerde bulundu. En iyi pizza nerede yenir, bebek bezleri en ucuza nereden bulunur gibi. Ayrıldıklarında, iki taraf da birbirini bir daha göreceğini düşünmüyordu.

Ama yanılıyorlardı.

İKİNCİ BÖLÜM

10 YIL ÖNCE – BAY MCALLISTER'İN BÜYÜLÜ ŞATO YAŞ GÜNÜ PARTİSİ SARAYI'NDA

Amanda, odanın yarısını kaplayan beyaz şişme şatoya doğru emekledi ve şatoyu parmaklarıyla dürtükledi. Kıkırdadı ve yeniden dürtükledi. Burası çok hoşuna gitmişti. Her yer pasta kokuyordu. Etrafına bakınarak annesiyle babasını aradı. Babası, ablası Kylie'yi kocaman, peluş bir midilliye bindirmeye çalışıyordu. Annesi ise tezgâhın arkasında duran ve kenarları sarkık, komik bir şapka takmış olan adamla konuşmaktaydı.

“Yaş günü odasını paylaşmak zorundasınız da ne demek oluyor?” dedi Amanda'nın annesi. “Lütfen tekrar bakın. Ben kızımın yaş günü partisi için aylar öncesinden yer ayırtmıştım.”

Adam başını hayır anlamında salladı. “Üzgünüm, hanımefendi. Böyle hatalar olur. Ama odamız gerçekten de çok büyüktür, başka bir parti daha olduğunu hiç fark etmeyebilirsiniz bile.”

Amanda'nın annesi içini çekti ve bakımlı tırnaklarını birkaç kez tezgâhın üzerine vurdu. “Peki. Öteki partiyi kim veriyor?”

Adam, cın cın öten ziller eşliğinde açılan kapıyı işaret ederek, “İşte geldiler,” dedi.

Uzun etek giymiş esmer bir kadın kapıdan içeriye süzüldü. Kucağındaki küçük oğlan, mor renkli oyuncak ayısına sıkı sıkı sarılmıştı. Amanda hem çocuğu hem de ayısını daha iyi görebilmek için başını kaldırdı. Çocuk huysuzlanınca annesi onu yere bıraktı ve tezgâha yöneldi.

Amanda'nın annesinin kaşları şaşkınlıkla yukarıya kalktı: “Siz misiniz?”

“Siz misiniz?” diyerek tekrar etti çocuğun annesi, yüzünde kadını tanıdığını belli eden bir gülümseme belirdi.

Gülüştüler.

“Bu küçük Leo mu?” diye sordu Amanda'nın annesi, şatoya doğru emeklemekte olan çocuğu işaret ederek.

Kadın başını salladı ve gözleri odada Amanda'yı aradı. “Bu küçük sevimli kız da Amanda olmalı,” dedi sonunda.

Amanda'nın annesi başını salladı. Birbirlerine baktılar ve tekrar gülüşmeye koyuldular. “Sonuçta, yaş günlerini beraber kutlayacağız, anlaşılan!” dedi Leo'nun annesi, anlamlı bir gülümsemeyle.

“Gerçekten de öyle görünüyor,” dedi Amanda'nın annesi.

Leo, Amanda'ya doğru emeklerken ayısını da yerlerde sürükliyordu. Amanda çocuğu ilgiyle izledi. Annesi oyuncaklarını evden dışarıya çıkarmasına asla izin vermezdi. Dışarısı mikrop doluydu. Amanda mikrobun ne olduğunu bilmiyordu tabii, bildiği tek şey, onları ağza sokmanın hiç de iyi bir şey olmadığıydı.

Leo şatoya ulaşmayı başardığında, iki çocuk gözlerini birbirlerine dikip bakiştılar. Amanda parkta ve masal saatlerinde kütüphanede, başka bebeklerin arasında olmaya alışkındı, ama çoğunlukla onlardan uzak dururdu. Nedenini açıklayamasa da Leo'da farklı bir şeyler olduğunu seziyordu. Amanda elini uzattı ve oğlanın buklelerinden birini çekti. Çocuk güldü ve

Amanda'ya ayısını verdi. Amanda daha önce ablasının onunla bir oyuncasını paylaştığına şahit olmamıştı hiç. Ayıyı dikkatli bir biçimde aldı. Anneleri başlarına üşüşene dek orada öylece oturup birbirlerine baktılar. Annelerinin yanından ise ancak pasta yendikten ve şarkılar söylendikten sonra kaçabildiler. Birbirlerine doğru emeklediler ve çok önceden aralarında anlaşmışlar gibi, yere bastırdıkları minik ellerinden güç alarak, aynı anda ayağa kalktılar. Anne babaları ve partinin diğer konukları, ilk adımlarını atmakta olan bu bebekleri neşe içinde izledi. Tabii bebekler sonunda birbirleriyle çarpıştılar ve yere düşüp, katıla katıla gülmeye başladılar.

Dışarıda ufak tefek, yaşlı bir kadın pencerede durmuş, onları izliyordu. Büyülü Şato Yaş Günü Sarayı'nın sahibi Bay McAllister, tezgâhın arkasından kadına göz kırptı. Yaşlı kadın memnuniyetle, çabucak başını salladı ve oradan uzaklaştı. Evet, her şey tam da istediği gibiydi.

11 YAŞ GÜNÜ

— WENDY MASS —

Birinci yaş günlerinde, yürümeyi öğrendiler. Beşinci yaş günlerinde, kendi elleriyle yaptıkları saksılara tohum ektiler. Onuncu yaş günlerinde ise, bazı sözlerin asla geri alınamayacağını gördüler.

Amanda yaş gününü ilk kez, doğduğundan beri en yakın arkadaşı olan Leo'dan ayrı kutlayacaktı. Ancak partisi hiç de eğlenceli değildi. Leo'nun partisine ise, bir rock grubu bile gelecekti... Ne büyük haksızlık!

Amanda, yaş gününün bitip de ERTESİ günün gelmesi için sabırsızlanıyordu. Ama küçük bir sorun vardı: Ertesi gün uyandığında yine yaş günü olduğunu fark etti.

Bu son derece eğlenceli ve dokunaklı romanda, Amanda, aynı günün içinde sıkışıp kalmaktan kurtulmanın yollarını arıyor.

ISBN: 978-605-285-321-4

9 786052 853214

www.tudem.com

[f](#) [t](#) [@](#) [v](#) [tudem](#) [yayin](#) [grubu](#)